

же да си въобрази, кѣту сравни наслѣдны врѣмана, то есть, отъ 1800 до 1837, кога почна вѣкы да гаснѣе грѣкоманство въ Българиѣ и да се възражда народный духъ. А днѣшни му остатки се свидѣтельство юще живо, онъ-зи поимъ Българи, кои пишуть съ грѣцкы буквы Българскы языкъ, юще е живъ въ голѣмо количество! Такива потърчени и намърсени Българи може да види челоуѣкъ отсвѣнъ въ Българиѣ юще много и въ Влашко, въ Пловещъ, въ Бассарабиѣ и другадѣ. Та зарада не се е юще изчистила! Благоговѣйный отецъ Паисый, ако не е писалъ по обшърно о тому, то обстоятельство не му се допушчали ради духовнаго му чина, нѣ пакъ довольно е писалъ, и негова рѣкопись е принесла голѣма полза приписванъ отъ тогдашны Българи. Ные щѣмъ изложи нѣколко запискы, кои се находять на краа и писаны отъ прочтавшихъ ѣ, да види всѣкы съ какво усърдие се ѣ читали Българи.

„Азъ Макарие ѣромонахъ хилендарски проунтахъ ето исторію, и развѣмъхъ „уто есть писано вней и вней потрѣдите се братна та ѣ поунтети да ви възди на ползу Болгаромъ похвала, а на пакость Грекомъ и . . . . .

1772 Мажъ 11 денъ.

„Азъ Георгіи ѣереа грѣшнѣи и окаянѣи отъ село жержвна протнтахъ сію „исторію и развѣмъхъ уто есть писано въ нея, и вней потрѣдите се братѣа „та а проунтете да ви възди на ползу Болгаромъ похвала и на пакость Грекомъ и . . . . .

1776 Декемврѣа денъ кѣ.

„Азъ Велико ѣереи отъ село котель проунтахъ сію исторію и развѣмъхъ „уто есть писано въ нея и вней потрѣдите се братѣа та а проунтети да ви възди на ползу Болгаромъ похвала а на пакость Грекомъ и . . . . .

1779 Великѣ ѣереи Маѣа г.

Много животь и здравн.

„Н азъ Никола снѣ попъ Лазаревнѣи и даскалъ отъ Рѣхувѣкъ проунтахъ сію „исторіиѣ и развѣмъхъ уто есть писано и вней потрѣдите се братѣа та а проунтете да ви възди на ползу Болгаромъ похвала и на пакость Грекомъ и . . . . .

въ лето Марта г.

„Азъ Серафимъ проунтахъ сѣа исторіа у Сливенъ въ лето отъ христа „1794) и много полза намѣрихъ за Болгари.

Отъ тыа запискы се види колко се е скытала таа рѣкопись изъ Българиѣ, и какъ е полза принесла въ тѣхъ врѣмана.⁵⁵) а отъ израженіа, „на пакость Грекомъ“ всѣкы разумѣва зацо се писали така тии свашченни лица; извѣстно чи тии се глѣдали очевидно грѣцкое угнетение надъ Българи и българскыи духъ удавенъ отъ грекоманства; и ако нѣсе можали друго ницо да сторѣтъ, то есть, да пи-